

Református hitéleti lap

XV. évfolyam 3. szám

2011. március

KÉKKERESZT

Azoknak, akik nem járatosak az egyházi szóhasználatban a fenti cím megtevesztő lehet. Hiszen kék kereszttel az állatorvosi rendelőket szokták megjelölni manapság. Mégis egyházi körökben a kékkereszt egészen mást jelent: ez az alkoholista mentő misszó jelképe. Tudom, hogy a héthatár gyülekezeteiben nem ismeretlen ez a jelkép és ez a fogalom, hiszen Rédén, Bátky Miklós esperes úr idején külön önálló csoport alakult, mely ma is működik és segít a rászorulókon.

Mint minden misszióknak az alkoholista mentő misszióknak is az a célja, hogy Isten Igéjét eljuttassa a rászorulókhöz. Ez esetben azokhoz, akik az alkohol rabságában szenvednek. Sőt a kékkereszt misszó egyházmegyénk területén, Dömösön, működteti egyik intézményét, mely rendszeresen gyógyító alkalmakat szervez a szabadulni vágyóknak. Jómagam bár korábban is hallottam erről a lehetőségről, mégis csak az utóbbi időben kerültem szorosabb kapcsolatba ezzel a missziói ággal. S ráadásul nem is a rédei, hanem a győri csoport tagjaival sikerült szorosabb kapcsolatba kerülni, Magassy Zoltánon keresztül, aki nem csak a csoport egyik vezetője, hanem banai evangélikus lelkipásztor is.

Lenyűgözött az a hit, azaz Istenbe vetett bizalom, amelyet megtapasztalhattam. Jó volt látni egy olyan közösséget, melyben mindenki meg tudta fogalmazni, hogy mit is kapott ő személyesen a mindenható Istentől, vagy éppen azt, hogy miben szeretné az Ő segítségét megtapasztalni.

Talán azért is volt számomra olyan üdítő látni egy ilyen ökumenikus keresztén közösséget, mert ez döbentett rá

engem is, mennyire nagy szükség lenne hasonló csoportokra minden egyes településen. Egyrésztől azért, mert szerintem sokan vannak a héthatár kiskör minden falujában és városában akik úgy küszködnek az alkoholizmus problémájával, hogy ezt soha nem mondják ki magukról. Másrésztől pedig azt hiszem, minden gyülekezet életére jótékony hatással lenne egy olyan kis csoport, amely ennyire komolyan keresi és kutatja Isten akaratát és azt az üzenetet, melyet személyesen nekik küld az Úristen. Ennek ellenére, úgy látom, hogy valamiért a gyülekezeteink nem igazán helyeznek hangsúlyt erre a missziói ágra. Hiába az emberek életére gyakorolt jótékony hatása, hiába a gyülekezetet megújító annak gyarapodásán dolgozó közösség.

Ezen cikkel szeretném felhívni a figyelmet erre a lehetőségre, mely egyetlen ember szabadulásával egész családok életét tudná megjobbitani. Azt hiszem ez egy olyan cél, melyért nem csupán gyógyult alkoholistáknak kellene küzdeniük, de nekünk is, akiknek talán kisebb kísértést jelent egy-egy pohár ital.

MVP

Emlékek

**Ma igazán vasárnap volt
Nem dolgoztunk fölöslegest
Csak a főzés és a fűtés
Volt minek meg kellett lennie**

**A megszentelt időt éltük
A családdal, barátokkal
Figyeltünk egymásra kicsit
El sem indítottunk kocsit**

1%

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százalék a felől rendelkezel vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb egymáshoz Alapítvány** adószáma:

18606876-1-11

és

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezel sehogyan, akkor elvesz adód egy százaléka a "nagy kalapban".

Előző évben az egy százalékokból **342693 forint** érkezett.

A kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhíthetjük veled.

A kuratórium.

**Hiába volt a szél hideg
Szívekben érződött meleg
Békesség szállta meg lelkem
Szeretemben élni jó ez**

**Talán ragasztottunk másra
Pihenőnkön e futásban
Jó érzéssel emlékeztünk
Szép dolgokat is terveztünk**

Tatai Ferenc, Ete, 2011-02-20

"URAM, TANÍTS MINKET IMÁDKOZNI.."

Textus: Lukács 11,1: „Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: „Uram, taníts minket imádkozni...”

Egy lelkipásztor mesélte el, hogy egy családlátogatás alkalmával élte át a következőket: A házi néni ezt mondja: „Mi jó keresztyének vagyunk ám!” – és felszólítja 7 éves gyermekét: „Gyere csak ide, kislányom! Te olyan szépen tudsz már imádkozni, mondjál fel egy imádságot a lelkész úrnak!” És a gyermek elkezdte. A lelkipásztor gyorsan félbeszakította: „Állj! Hagyd abba! Ne mondj fel egy imádságot a lelkésznek, a világért se! Hiszen ez nem imádkozás! Imádkozni azt jelenti, hogy az élő Istennel, Aki Jézusban jelen van, beszélünk, neki a szívünket kiöntjük. Imádkozott már így valaha?”

Te vajon tudsz-e így imádkozni? Talán el tudsz mondani egy-egy versikét, de imádkozni, tudsz-e? Majdnem mindenkinek van valami elképzelése az imádságról.

Legtöbbeknek az imádság egyenlő a kérések halmazával. Ha szükségünk van valamire, imádkozunk, ha nincs szükségünk különösebben semmire mert egész jól megvagyunk, akkor nem imádkozunk. Ha baj van, ha már csak az imádság segíthet, megpróbáljuk...

Valaki egyszer azt mondta, hogy az imádság nem más, mint a tehetetlen ember próbálkozása. Milyen jellemző! Egy bizonyos ideig, határig egyedül is boldogulok, nincs senkire szükségem, legfőképpen Istenre nem. Aztán elérkezik az életemben egy pont, egy kilátástalan helyzet, egy betegség, egy megoldhatatlannak tűnő probléma, vagy valami más, és akkor próbálkozom, hátha itt be lehet kapcsolni Istent. Hiszen Ő mindenható! **Neki segítenie KELL!**

Más valaki azt mondta, hogy az imádság a vágyakozó ember képzelgése. Sok mindenre vágyakozunk, amit nem tudunk a saját erőnkben elérni, és akkor biztatjuk magunkat, hogy esetleg valahogy csak túl lehet jutni a holtpontra, és van egy ilyen torz képzelgésünk, hogy: hátha, vagy majdcsak a jó Isten megsegít valahogy! **Mert neki segítenie KELL!**

Sokan aztán úgy gondolják, hogy az imádság a vallásos ember kötelessége. Egy valamire való vallásos embernek imádkoznia kell. Mindegy, hogy szívből, vagy színből, csak elmondhassa, lehetőleg minél többeknek, hogy ő bizony ennyit és ennyit imádkozik. Ezzel próbál jó pontokat szerezni Istennel, vagy esetleg ezzel vezekel bizonyos bűnökért. Hiszen könnyebb ennyi vagy annyi MiAtyánkot elmondani, mint rendezni azt, amit elrontottunk, odaállni a másik elé, és azt mondani: Bocsánat, megbántottalak, szeretném jóvá tenni. Nem szörnyű, amikor büntetés lesz az imádság? Úgy bűnhődöm, hogy el kell mondanom az imádságot.

Mi a baj ezzel? Hiszen ártani nem árt az ilyen imádság senkinek! Legalább imádkozik. Pedig igenis árthat. Mert aki szív és lélek nélkül imádkozik, az képmutató.

A Biblia egészen mást mond az imádságról. **Jézus imaélete egészen mást tükröz.** Milyen Jézus imádsága?

I. Jézus először is úgy imádkozott, hogy **lehetett látni és hallani** is. Imádkozott Ő úgy is, hogy egyedül volt, amikor az Atyával beszélt. Ilyen együttlétre bíztat bennünket is a Hegyi beszédben: „Te pedig, amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyáddhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.” (Mt 6,6) Milyen jó, hogy Jézus tudott úgy is imádkozni, hogy nem magát mutogatta, nem Ő volt a fontos, hanem kapcsolata az Atyjával bizonyosságtétel volt az övé számára.

Sokan nem mernek mások előtt imádságban megnyílni, mert úgy gondolják, hogy ők nem tudnak olyan szép szavakat mondani. **Az imádság lényege nem a szépség, hanem az őszinteség és a bizalom afelé, akiben megszólítunk.** Nagyon örülünk, amikor gyermekeink, unokáink szép verseket mondanak köszöntésül. Nagy dolog ez! De valahogy mégis jobban átjárja a szívemet, amikor csak úgy magától odajön, átölel, és lehet hogy pöszén, vagy racsolva, de a maga kis szívéből azt mondja: szeretlek édesapám! Te vagy a legjobb apuka a világon! Ez utóbbi, lehet, hogy nem így van, de Ő így gondolja, és ez minden-

nél fontosabb.

2; Imádságunk **egyszerűsége, meghittsége, őszintesége** tanítás lehet mások számára.

Lelkészként úgynevezett kánaáni szófordulatok akaratlanul is megjelennek az Istennel való beszélgetésben. Ami nem baj, csak mások számára talán nehezebben érthetővé teszi azt. Olyan jó éppen ezért esténként gyermekeinkkel együtt imádkozni, akik a maguk egyszerűségével mondják el a mindennap eseményeit, örömeit, nehézségeit mennyei Atyjuknak. Sokszor ők tanítanak engem is imádkozni. Lehet, hogy egy mondat nyelvtanilag nem helyes, vagy esetleg más lesz a vége, mint aminek az elején indult, de mégis hiszem, hogy erre is érvényesek Jézus szavai, amikor azt mondja: „*Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram.*” (Zsolt 139,4) A külsőségek helyett ott van a szívünk, és ez a lényeg. Éppen ezért ne féljünk szívből másokkal együtt imádkozni!

Ét láthatta és kívánta meg a tanítvány is, aki udvariasan megvárta Mesterét, majd odament hozzá: Uram, én is így szeretnék imádkozni, mert én nem így imádkozom. Ez sokkal több. Ha ez az imádság, aminek most tanúja voltam, akkor az, amit én teszek, az nem az. Taníts engem imádkozni, mert nem tudok!

Nem tudjuk, mit kívánt meg Jézustól ez a tanítvány, de nyilván sokkal **bensőségesebb** volt Mestere imája, mint ahogy Ő azt megszokta. Valami olyan többlet jelent meg az Atya és az egyszülött Fiú kapcsolatában, amire minden hívő vágyakozik. Itt a gyermek imádkozott, és ez egészen más, mint amikor imaszöveget mond valaki. Éppen ezért az igazi imádság nem kérések halmaza, nem a tehetetlen ember próbálkozása, nem a vágyakozó ember képzelgése és még csak nem is a vallásos ember kötelessége, hanem a **gyermek előjoga.** Lehetőség, amit csak az tud gyakorolni, aki már Isten gyermekévé lett. És ki lehet azzá? „*Akik pedig befogadták – tudniillik Jézust – azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek.*” (Jn 1,12)

Az ilyenek jönnek az Atyához, és mondják, ami a szívükben van. Akkor is, ha nincs mit kérniük.

Folytatás a 3. oldalon

"URAM, TANÍTS MINKET IMÁDKOZNI.."

Folytatás a 2. oldalról

Jól néznénk ki, ha gyermekeink csak akkor állnának szóba velünk, amikor valamire szükségük van. Ahol szeretet-kapcsolat van, ott beszélgetnek. Sokszor úgy is, hogy nincs különösebben mit megbeszélni. Mint a szerelmesek. (De egyszerűen jó együtt lenniük, mindent megosztani a másikkal. Ezt jelenti Isten gyermekének lenni: minden alkalmat megragadni, hogy beszélgethessek vele.

3. Jézus így imádkozott: minden alkalmat megragadott az Atyjával való beszélgetésre. **Szüntelenül imádkozott.** Jézus rendkívül elfoglalt volt, korán reggel, már betegek, nyomorultak várták az érkezését, azokat meggyógyította, de közben a lelküket is építette egy-egy szavával. Tanította a sokaságot, közben pedig nem felejtkezett meg az egyénről sem, akik elrontott életükkel keresték fel. Szeretett volna félrevonulni, de a tömeg akkor is utána ment. És ez így ment reggeltől estig. Ilyenkor éjszaka imádkozott. Ha ehhez nem volt fizikai ereje, korán reggel keresett fel egy csendes helyet. Nem két külön dolog, hogy dolgozik és imádkozik. Neki imaélete van, az az élete, hogy imádkozik, és imádkozva dolgozik. Áthatja az Atyával való közösség az egész életét. Ezért bír annyit. Árad belőle a gyógyító erő, és az igaz beszéd. Állandó a kapcsolata az Atyával. Isten az imádságot erre adta.

A tanítványok az évek során Jézus mellett egyre alázatosabbak lettek. Érezték, hogy tanulniuk kell. Az imádkozást is. Jézussal eltöltött évek során is nagyon sokat imádkoztak, mégis a Jézussal töltött harmadik év végén arra a meggyőződésre jutottak, hogy még sok tanulnivalójuk van az imádkozás terén. Ahhoz, hogy az imádkozás valóban lelki imádkozás legyen Istenel, és valóságos haszna legyen az imádkozóra nézve, ahhoz még sokat kell Jézustól tanulniuk. Jézus nyilván erőket kapott az Atyával való beszélgetés során. Nemcsak szavakat mondott Istennek, hanem erőket nyert. Amikor Jézus lényét, arcát látták, akkor jöttek rá, hogy az ő imádságuk korántsem az, ami Jézusé. Ezért született meg az egyik tanítvány szívében a kérdés Jézus felé: „*Taníts minket imádkozni!*”

hallja, és felel is rá. Nem szégyen a kérés, hanem szükség, mert egyedül nem boldogulunk.

Mire tanít Jézus, milyen legyen a mi imádságunk?

1; Az az imádság, amelyre Jézus megtanította tanítványait, egészen **egyszerű, életszerű**, ugyanakkor benne van minden, ami az emberi élet teljességéhez szükséges. Ebben az imádságban rend van, és így válik az imádkozó ember élete is harmonikussá. Jézusnak gondja van az egyén szükségleteire, a mindennapok kenyérgondjára is. Isten a hétköznapi Istene is, nem pusztán a vasárnapoké, így az imádságban nem csak az ünnepek fennkölt hangulatában, hanem a szürke hétköznapi forgatagában is Atyánk elé járulhatunk. Isten a mindennapjaink részévé kíván lenni.

Többször használja a Szentírás az imádságra ezt a kifejezést: kiöntötte a szívét az Úrnak. Azt, ami éppen benne van. Akkor, amikor arra éppen szükségét érezte. Megbántottak, vagy éppen én bántottam meg valakit, elromlott az, ami olyan szépnek indult, csalódás ért, vagy csak egyszerűen belefáradtam a mindennapok szürkeségébe – elmondom az Atyámnak. Kinek mondom el, ha nem annak, aki a legközelebb van hozzám és a leginkább tud segíteni. Zaklatott vagyok – nem várom meg a vasárnapot, de még az estét sem, hanem már útközben elmondom. Így mire hazaérek szerettemhez, már nem a terheimet adom át nekik, hiszen azokat már útközben leraktam. Ez óriási kiváltság.

2; A mi imádságaink **alázatból**, szükségünket felismerve kell, hogy szülessenek. Jézus egy rövid történettel rajzolja meg az ember igazi képét. Ebből kiderül, hogy mindannyian segítségre szoruló emberek vagyunk, mint az az ember, aki éjszaka kénytelen volt szomszédját felverni álmából, mert a saját éléskamrája üres volt. Nem is neki volt szüksége élelemre, hanem barátját kellett megvendégelnie. És ő nem szégyell kérni. Csak az alázatos ember tud igazán jól kérni.

Pedig Jézus pont erre bízta. **Kérv**, mert van Aki ad. **Keress**, mert van, Aki segítségre siet abban, hogy meg is találj azt, amire szükséged van. **Zörgess**, mert, van, Aki ajtót nyit. Éppen ezért az imádkozó ember nem magában beszél, hanem van vele szemben egy láthatatlan másik fél, aki

hallja, és felel is rá. Nem szégyen a kérés, hanem szükség, mert egyedül nem boldogulunk.

3; És ehhez a kéréshez **kitartás** is kell, hogy társuljon. Mert mi jellemezte ezt a kérő embert? Az, hogy kitartó jellemű volt. Szinte belekapaszkodott a barátjába. Unszolta őt, hogy segítsen, és mindent elkövetett azért, hogy a nyomorban lévő barátjának, aki őhozá érkezett, adni tudjon. Tehát egy kitartó jellemű ember volt. És Jézus ezzel a példával azt mondja az imádságról, hogy az legyen **állhatatos** imádság.

Egy-két sóhaj, egy hirtelen összecsapott imádság, az nem jelentős. Sokszor kis imádságoktól nagy dolgokat várunk. Sokan azt gondolják, hogy Isten olyan, mint egy automata készülék. Nem kell magyaráznom, hogy az automatába bedobjuk azt az összeget, ami ki van írva, és kijön gombnyomásra az áru, amit kértünk. De Isten nem ilyen lény, hogy néhány kis sóhajjal álljunk elé. Ez a legkényelmesebb. Ő kitartásra és állhatatosságra tanít itt, fejleszteni akar minket a bezárt ajtókkal, a súlyos gondokkal, a megalázó körülményekkel. Nevelni akar, kitartásra akar nevelni, és kitartóvá akar tenni.

4; És végül amit felfedezhetünk ennek az embernek az életében, a viselkedésében, hogy **volt bizalma** a barátja iránt. Nem vett erőt rajta a szorongás, az aggodalmaskodás, és nem feszültségteljesen toporzékolta a barátja ajtaja előtt, hanem bizalommal, hogy ez az ajtó bármennyire is be van zárva, ki fog nyílni. Jézus úgy látta, és úgy lát téged is, hogy amikor a bezárt ajtó előtt szorongsz, és úgy érzed, hogy hiába minden, jusson eszedbe, hogy aki Őtőle bizalommal „kér”, „keres”, és „zörget”, annak Ő mindig válaszol.

A Golgotai kereszt szolgáltatja az alapot a meghallgatásra. Kegyelemből hallgat meg Isten. A példázat jól végződött. A kérés meghallgatásra talált. Nem az a szégyen, hogy nem tudsz mit adni, hanem az a szégyen, hogy nem vagy kitartó jellemű ember, a nehézségek láttán meghátrálsz, és még a magad útján. Ő az életet kínálja. A szabadulást és az áldását. Fogadd el Jézus kínálatát, és élj vele!

Kovács Tamás Dad

KALANDOS KORCSOLYÁZÁS HEIDELBERGI KATÉ

Eljött a korcsolyázás napja. Már „hajnali” nyolc órakor útra készen várakoztunk a felső iskolában. Buszra szállás előtt a tanárnő ellenőrizte, van-e mindenkinek kesztyűje, ami a balesetek megelőzését szolgálta. A létszám ellenőrzése után végre fölszállhattunk a buszra. A vártnál több diák jelentkezett, és sajnos volt, akinek állnia kellett Tatabányáig. De a cél érdekében bármit megteszünk!

Mikor megérkeztünk, sokan izgatottan ugrottunk le a buszról. Korcsolyát béreltünk, és már siettünk is a pályára. A pedagógusok közül Zoli bácsi és Zita néni is korcsolyát ragadott, és velünk

együtt siklott a jégen. Sok mókás fotót is készítettünk. Voltak, akik párszor orra buktak, de kitartóan újra próbálkoztak. Az utolsó egy órában egy hosszú láncsort alakítottunk, nem kis riadalmat okozva az óvónénik körében. Az ovisok viszont élvezték a bújócskát a kezünk alatt. A korcsolyázás sajnos egy-két embernél komolyabb balesetet okozott. Nekik mielőbbi gyógyulást kívánunk! Hazafele láthatóan nyugodtabb volt a hangulat a kimerültség miatt. De minden rossztól eltekintve, jó kis iskolai kirándulás volt ez a mai.

Magyar Dorina

53. KÉRDÉS: Mit hiszel a Szentlélekről?

Hiszem először, hogy ő egyenlő örök Isten az Atyával és a Fiúval. Másodszor, hogy ő nekem is adatott, engem igaz hit által a Krisztusnak és minden ő jótéteményének részesévé tesz, engem vigasztal, és mindörökké velem marad.

54. KÉRDÉS: Mit hiszel az egyetemes keresztyén Anyaszentegyházról?

Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől fogva a világ végezetéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által magának az igaz hitben megegyező, örök életre elválasztott sereget gyűjt, azt oltalmazza és megtartja; és hiszem, hogy ennek a seregnek én is élő tagja vagyok, és mindörökké az maradok.

ÚT A TEMPLOMBA

„Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék...” Zsoltárok 121,3

A fenti idézet a Zsoltárok könyvében belül az úgynevezett záródokénekek között található. Isten törvénye szerint az istenfélő embernek évente legalább egyszer el kellett mennie a jeruzsálemi templomba. Sokak számára a hosszú és fáradságos út kanyargós, sziklás tájakon át vezetett. Az út veszélyesebb szakaszaira reflektál a fenti idézet és az egész 121. zsoltár.

Az elmúlt időszakban a rédei református templom környéke is „veszélyes” útszakasszá vált; legalábbis az idősek és a babakocsival érkezők számára. A templom körül végzett munkálatok miatt új szintkülönbségek keletkeztek pontosan a bejárat előtt. Ráadásul látványnak sem volt kellemes a templom előtti rész.

Gyülekezetünk egy tagja azzal a felajánlással állt elő, hogy új feljárót készít a templom elé. Azt is vállalta, hogy a munkát megszervezi, a kőműves munkát pedig maga végzi el. Mindezt adományként adja a gyülekezet számá-

ra. Ez a gesztus újabb munkásemberek felajánlását vonzotta maga után. A tereprendezést és a korlát elkészítését szintén adományként kapta a gyülekezet. Így a tavalyi év végére –pont Szentestére- elkészült az új feljáró. Az idősek elektromos mopedjeire, kerekesszékre valamint babakocsikra egyaránt gondoltak a készítők. A feljáró bal oldala megfelel a különböző kerekesszékeknek, míg a jobb oldala lépcsős. Továbbá, a jobb oldalon díszes korlát segíti a templomba érkezőket. A feljáróba süllyesztett világítás pedig az esti istentiszteletre érkezők számára nyújt jó tájékozódást.

Történetünk azért is kerek, mert időközben az önkormányzat a templom másik oldalát tette megközelíthetőbbé egy új járda elkészítésével. Azt lehet mondani tehát, hogy templomunk immár mindkét oldalról könnyen és jól megközelíthető mindenki számára. Köszönjük az adakozó munkásoknak, és minden áldás forrásának, a mi Istenünknek, hogy ez a munka elkészülhetett, s immár tényleg bízhatunk abban, hogy nem „tántorodik meg” a lábunk.

Református Bál Nagyigmándon

Nagyigmándon idén második alkalommal rendeztük meg a Református Bált. Ennek időpontja 2011. január 29. szombat volt. Több mint száz résztvevő gyűlt össze az alkalomra, melyet a Református Kórus néhány vidám énekkel nyitott meg. A zenét a császári Mocsári Trió biztosította. A jó hangulat egészen hajnalig kitartott.

Túl a közösségi élményen és a szórakozáson, a bál célja idén is a református templom felújítására szánt pénzalap növelése volt. A jegyekből, támogatói jegyekből, tombolából és egyéb támogatásokból befolyt bevétel 416 ezer forint volt. Ez úton is köszönjük minden kedves támogatóknak a rendezvény sikerét és az anyagi forrásaink növekedését.

PRESBITERKÉPZÉS A HÉT HATÁRBAN

A Hét határos gyülekezetek életében jelentős esemény helyszíne volt 2011. február 11-én a kömlődi gyülekezet gyülekezeti terme. Itt került megrendezésre a presbiterképzési sorozat első alkalma.

Ezt a rendezvénysorozatot már évek óta szerettük volna megrendezni, s most végre elkezdődött. A képzési so-

sorait egy helybeli konfirmandusnak kellett a résztvevők számára feleleveníteni. Sajnos Kömlődön nincs konfirmandus, ezért Bényi Balázs a legfiatalabb presbiter vállalta át ezt a feladatot.

A szervezésbe nagyon sok minden beleszólhat, megtörtént ez most is, hiszen a következő előadó nt. Molnár Varga

Péter lelkipásztor lett volna, ám ő ezen a napon az influenzával hadakozott, így nem tudott köztünk lenni. Akire azonban mindig számíthatunk, alapítványunk elnöke Gerecsei Zsolt, ácsi lelkipásztor vállalta át az előadást. Témája a szabadítás, a szabadító Isten a Bibliában volt. A valóban színvonalas előadást melyből megtudhattuk, hogy Isten a döntő pillanatban mindig cselekszik nagy odafigyelést hallgatták a jelenlévők. Az előadás után a hallgatóság soraiból számos hozzászólás érkezett arról, hogyan él-

melyekben sok jó dolgot, okos előadásokat hallgatunk csak éppen nem vagyunk részesei az eseménynek. Ez az este is bebizonyította, hogy igenis van véleményük a presbitereknek, gyülekezeti tagoknak saját gyülekezetükről vagy éppen egyházunkról. A vélemények felszínre hozatala mindenképpen segíti presbiterünk öntudatra ébredését és talán ezek után nemcsak elmondják véleményüket, hanem a megoldásokban aktívan rész is vesznek.

A rendezvény hivatalos lezárása után többen még együtt maradtunk és most már kötetlen beszélgetés formájában beszélgettünk. Magunk részére is megállapíthatjuk. Érdeemes ezt a formát, ezt a képzési tematikát folytatni, hiszen ez mindenképpen abba az irányba mutat, melyben presbiterünk valóságosan is megélik, hogy nekik is helyük és részük van a nagy küzdelemben. Bízhatunk abban, hogy együttléteink szorosabbra fűzik a köteléket Isten választott munkatársai közt.

A következő alkalomra való hívogatással búcsúztunk el egymástól bízva abban, hogy március 11-én pénteken, Ácson még többen leszünk.

Bogáth István
kömlődi gondnok

rozat létrejöttéhez nagy lendületet adott, hogy a Magyar Református Presbiteri Szövetség által kidolgozott formákat fel tudtuk használni. Hála és köszönet érte, hiszen jól tudjuk, hogy milyen nehéz különböző tematikákat megvalósítani, szervezési kereteket, formákat felállítani.

Elérkezett hát az első alkalom, melynek az is különös aktualitást ad, hogy ebben az évben kerül sor a presbiteri választásokra.

Házigazdaként is nagy izgalom előzte meg az eseményt, hiszen hosszas előkészítés, szervező munka volt már mögöttünk. Az előadók felkérései, időpontok egyeztetése és nem utolsósorban az egyházmegye vezetésének jóváhagyása előzte meg a sorozat létrejöttét.

A pénteken délután öt órára meghirdetett előadások időpontja is előzetesen kérdéseket vetett fel, tehát nagy volt az izgalom, eljönnek-e a rendezvényre?

Sorra nyílt az ajtó és nagy örömeinkre harmincan jöttek el hozzánk hat gyülekezetből. Külön öröm, hogy a Hét Határon kívülről is érkeztek presbiterek.

A nyitó áhítatot Szemeti Ferenc, kömlődi lelkipásztor tartotta a 2. Kir. 5. 1-2 versek alapján Naamán betegségből való szabadulása volt az Ige üzenete.

Tematikánk szerint a Heidelbergi Káté

dító Isten a Bibliában volt. A valóban színvonalas előadást melyből megtudhattuk, hogy Isten a döntő pillanatban mindig cselekszik nagy odafigyelést hallgatták a jelenlévők. Az előadás után a hallgatóság soraiból számos hozzászólás érkezett arról, hogyan élhető meg Isten szabadítása. Kinek volt már ilyen tapasztalása. Egy asszonytestvérünk pedig komoly bizonyosságtétellel szolgált.

Az este harmadik előadása címe alapján talán száraznak tűnhetett, hiszen a Magyar Református Egyház szervezetei felépítéséről szólt. A különböző szervezeti szinteken való tevékenységek, vagy tétlenkedések megnyitották a szíveket és a szájukat, mert sok hozzászólás hangzott el arról a sok tennivalóról, melyről mindannyian tudunk csak keveset beszélünk róla és talán még kevesebben munkálkodnak a megvalósításán. Jó volt hallani az aktív hozzászólásokat és ezzel egyértelműen elvált együttléteink azoktól a konferenciáktól

NE FELEJTSD!
A KÖVETKEZŐ
PRESBITERKÉPZÉSI
ALKALOM
2011. MÁRCIUS 11-ÉN
ÁCSON LESZ!
17.00 ÓRAKOR TALÁLKOZUNK
A GYÜLEKEZETI TEREMBEN

A iskola éves beszámolójából közlünk részletet. Az egésznek nem tudunk helyt adni, de megítélésem szerint e sorok ízelítőt adnak az olvasónak, milyen tevékenységet és milyen színvonalon folytat a Hét Határban jelenleg egyetlenként működő református általános iskola.

A szerk.

Az átlagosnál alacsonyabb osztálylétszámoknak köszönhetően nyugodt, **családias légkörben**, a szülőkkel személyes kapcsolatot tartva végezzük oktató-nevelő munkánkat.

Hitéletünk gyakorlásának legfontosabb elemei a **hittanórák**, az **egyházi ének tanítása-tanulása 4-5. osztályban**, valamint a hétfőtől péntekig reggelente megtartott **áhitatok**. Mindezeknek kiemelkedő nevelő hatása van. Kovács Tamás nagytiszteletű úr és felesége valamint tantesztületünk tagjai közösen végzik ezt a munkát is. Havonta két alkalommal **katolikus** testvérek tartják az áhitatot.

Fő tevékenységünk összegezve:

Nappali rendszerű, általános műveltséget megalapozó iskolai oktatás 8 évfolyamon; Tehetséggondozás, felzárkóztatás; Szakkörök, sportkörök, gyógytestnevelés; Iskolai intézményi étkeztetés; Napközi, tanulószoba; SNI tanulók integrált oktatása; Logopédiai ellátás.

A pedagógiai munka tartalma

Tanórai foglalkozások:

Intézményünk tanulói létszáma: 80 fő.
Tanulócsoportok száma: 8 + 1 napközi + 1 tanulószoba.

Bejáró tanulóink száma: 3 fő.

Az első féléves tanulmányi átlagunk 4,0.

Hiányzási arányunk átlagos a járványos megbetegedések ellenére is.

Az elsősök kötelező DIFER mérését elvégeztük.

Valamennyi nevelő feladata az **ügyeleti munkában** való részvétel. A felmerülő viselkedési devianciákat azonnal kezeljük, így igazán rendkívüli fegyelmezetlenség nem fordult elő. Egy esetben kellett egy ötödik osztályos tanulót más iskolába irányítani. Az ügy lefolyása folyamatban van.

Tanóráinkat úgy építjük fel, hogy minden tanulóink képességei szerint sajátíthassa el a legváltozatosabb módszerekkel és eszközökkel a megtanulandó tananyagot. A fejlesztő, felzárkóztató,

logopédiai foglalkozásokra éppolyan nagy hangsúlyt fektetünk, mint a tehetséggondozásra. Negyedik osztálytól **angol nyelvet** tanulnak gyermekeink. Szakköri foglalkozás keretében a felső tagozatos tanulók **német nyelvet** is tanulhatják. Jól felszerelt, egyszerre 17 tanulót foglalkoztató **informatika tanteremünk** is van, melyet tanórán és szakköri foglalkozáson egyaránt igénybe vehetnek tanulóink. Informatikai rendszerünk folyamatos fejlesztés alatt áll, minden tanteremben elérhető az **internet**, négy tanteremben projektor segítségével **interaktív anyagokat** is alkalmazhatnak a tanórákon nevelőink. Biztosítjuk a **napközi és tanulószobai foglalkozást** is.

Tanórán kívüli foglalkozások:

A szabadidő hasznos eltöltése érdekében a délutáni foglalkozások széles skáláját kínáljuk diákjainknak. A már említett **informatika és német szakkör** mellett választhatják a gyerekek: **az alsós és felsős matematika szakkört, rajz szakkört, elsősegélynyújtó szakkört.**

Nagyszerűen működik az **alsós, felsős tömegsport** foglalkozás is. Lehetőséget adunk a **gyógytestnevelés** igénybevételeire, de az **atlétika** szakosztályt is választhatják a gyerekek.

Büszkék vagyunk arra is, hogy órarendbe építve **tanítjuk 1.-6. osztályig a néptáncot** is. Így a **mindennapos testnevelés** követelményeinek is eleget teszünk.

A **művészeti nevelés** keretében további lehetőségeket biztosítunk tanulóinknak azzal, hogy tanulhatnak **zongorázni, gitározni, xilofonozni**. Az idei tanévben **színházbérletünk** van a tatabányai Jászai Mari Színházba, az alsó tagozatosok, pedig, Oroszlányban tettek **színházlátogatást**.

Nagy gondot fordítunk arra, hogy tanulóink mind a körzeti versenyeken, mind a református iskolák számára szervezett versenyeken részt vegyenek:

a Bolyai matematika verseny, Zrínyi matematika verseny, Lengyel József matematika verseny, a Kókkúti iskola matematika versenyén az idei tanévben is részt veszünk.

Mindegyik versenyen értek el tanulóink **dobogós helyezést**.

Októberben most is megrendeztük a környék iskoláinak részvételével az

általános műveltségi vetélkedőt. Igen nagy sikere volt idén is.

A Baar-Madas Református Gimnázium által rendezett angol versenyen ismét **országos döntőbe jutottunk**.

A tatai művészeti iskola által meghirdetett **rajzversenyen** is jó néhány tanulóink vett részt, munkáik helyet kaptak a kiállításon is.

Fontos a **testi nevelés** területén végzett munka is. Megmérték magukat tanulóink az őszi **kecskédi sportversenyeken**; és vittük tanulóinkat **korcsolyázni** is. Az egészséges életmódra neveléshez kapcsolódóan nagysikerű, változatos programokkal szerveztük meg az **egészségnapot** is, melyen nyugdíjas kollégánk is tartott foglalkozást a tanulóknak. Fontosnak tartjuk, hogy tanulóink óvják, szépséské környezetüket. Minden tanulóink részt vett a **hulladékgyűjtésben**, és folyamatosan gondot fordítunk a **szелеktív hulladékgyűjtésre**.

Iskolai közösségünk erősítése is fontos célunk.

Közös programjaink voltak:

évnnyitó magvető tábor, rendhagyó irodalomórával kezdtük a tanévet, vendégünk volt Zsíros-Simon Mária író,

**a Hét Határ által szervezett kirándulás, iskolakirándulás Csókakőre, Bodajkra, a felső tagozatos tanulókkal adventi kiránduláson voltunk Buda-
pesten,**

iskolai kirándulás keretében megtekintettük a Vajdahunyad várban a Sivatag kiállítását,

**Diákönkormányzatunk nagy sikerű játékos délutánt szervezett Mikulás ünnepére, a kultúrházban, pedig, Mikulás ünnepségen vettünk részt, Megemlékeztünk az Erkel-
évfordulóról, a zenei világnapról, rendszeresen vezetjük iskolatörténetünket, melynek eseményeit a község honlapján is rögzítjük.**

Falunk közösségi életébe is igyekszünk bekapcsolódni. Nemzeti ünnepeinken és a doni-csata áldozatairól történő megemlékezésen **tanítványaink hazafias érzését is erősítve** másorral szolgálunk, de segítettünk az **idősek napjának** lebonyolításában is.

Részt vettek tanulóink az **egyházkerületi hittanversenyen** lelkészeink felkészítésével. Első, második és harmadik helyet értek el tanulóink.

Bakiné Takács Irén

GYEREKSAROK

KEREKÍTŐ VILÁG

Avagy a világ kerekítése ölbeli játékokkal

Mikor első gyermekünk megszületett, ajándékba kaptam egy könyvet: Forrai Katalin Jár a baba jár című kötetét, amely népi gyermekénekek, mondókák és ölbeli játékok gyűjteménye. Akkor még Kárpátalján éltünk, távol barátainktól, hozzám hasonló kismamáktól. Ez a könyv segített abban, hogy kislányommal megismertessem a magyar nyelv játékoságát, dallamát már abban a korai szakaszban, amikor még nem tudott beszélni vagy járni. Közben irigykedve hallottam a magyarországi kisgyermekes barátnőimtől, hogy énekes, zenés foglalkozásra járnak.

Azóta évek teltek el, még három gyermekünk született, átköltöztünk Magyarországra, és lehetőségem nyílt még több ölbeli játékot és mondókát megismerni. Sok örömteli pillanatot szereztem már nekünk ezek a vidám játékok. Gyermekeim arcán olyankor *sokféle* érzelm kerekedik ki egyértelműen: öröm, boldogság, huncut várakozás, meglepesség, izgalom, feszült figyelem, felszabadultság. És az a kacagás, ami kíséri ezeket a pillanatok! Utánozhatatlan.

„Legelső élményünk, még születésünk előtti időszakból, hogy halljuk anyánk szívének szabályos, ritmusos dobbanását, érezzük minden mozdulásánál, ahogyan ringatózunk. Körülvesz minket, körülölel a biztonságot adó anyaméh. Valaha az újszülött gyermek első játéka volt, hogy anyja az ölébe vette, ringatta, megérintgette, testrészeit megnevezte... Ezek a játékok mintegy a folytatását jelentik az anyaméhbeli élményeknek. Újra és újra felidéznek a gyermekben azt a jó, biztonságos állapotot, közben segítik az átmenetet, gyengéden átvezetnek a kinti világba.” (Sándor Ildikó: Tücsökringató, 5. oldal)

Az ölbeli játékok vagy más néven dajkarímek, tulajdonképpen *kétszemélyes bizalmi és kapcsolatteremtő játékok*. Szoros érzelmi és testi kontaktust feltételeznek és mélyítenek el. Úgy folytathatnám a mondatot, hogy a kisgyermek és az anya között, de régen sokkal inkább az volt a jellemző, hogy a nagyobb testvér, a nagyanya vagy a dédanya játszotta ezt a család legkisebb tagjával. Érintgették, simogatták, cirógatták, babusgatták, közben rövid rigmusokat mondtak, énekeltek,

recsitáltak. Egyszerre szórazottattak, oktattak, neveltek és testi közelséget nyújtottak nem kevés érzelmi fűtöttséggel. A régi nagycsaládos modell szétesésével és a szocializáció intézményszerűsített formáival (értsd: bölcsőde, óvoda) lassan kikoptak az édesanyák nyelvi készletéből, játékos eszközeiből az ölbeli játékok. Sajnos, én is mindössze hármat tudok felidézni, amit otthon játszottak velem kiskoromban: „Kerekecske, dombocska, itt szalad a nyulacska”, „Csip-csip csóka, vak varjúcska...” és „Sétálunk, sétálunk, egy kis dombra lecsücsülünk, csücs”.

Pedig ezek az ölbeli játékok sokat jelentenek a kisgyermek számára (és a vele játszó felnőtt számára is) valamint fejlődésük számos területére is kihatnak. Segítik a *beszédfejlődést*. Soha ilyen közről nem tudják megfigyelni a szánk mozgását, a hangok artikulálását. A mondókákhoz általában beszédünk lelassul, majd fokozatosan gyorsul.

Általuk bővül a kisgyermek szókinccse, szélesedik az ismerete példának okáért az állatokról, mesterségekről, a világról. Ezzel együtt *zenei érzékük* és ízlésük is alakul. Megismerkednek népi dallamainkkal, népzenei kincsünkkel. Mivel napközben sok gépi hangforrás veszi őket körül (televízió, rádió, cd lejátszó, számítógép...), fontos, hogy ilyenkor élőbeszédet és élő énekszót hallanak. Ne felejtjük el, hogy a kisgyermek számára az édesanyja hangja a legszebb és ő tudja a legszebb altatódalt énekelni számára. A mondókáknak saját ritmusuk, lüktetésük van, nem ritkán tempóváltással, hangerő- és hangszínváltoztatással. Játék közben a gyermek minden érzékszervét bevonja, figyel, *összpontosít* és feszülten várja a csattanót: csiklandozást, hátradöntést vagy

éppen a leejtést. Majd hangosan felnevet, feloldódik az addig keltett feszültség, az addig megfeszült izmok ellazulnak. Ahogy egyre jobban bevonódik a gyermek a játékba, egyre aktívabb lesz, már nemcsak *együttműködik*, hanem kéri, kezdeményezővé, sőt irányítóvá válik. Talán számunkra is meglepő mikor magától kezdi mondani a mondókákat, a babáinak énekelni az énekeket..., ugyanis *megjegyz*i, elraktározza őket. Az ölbeli játékok kihatnak a *mozgáskoordinációra* is. A fel-le, előre-hátra mozgásokkal, ringatással, himbálózással, járkálással fejlődik az egyensúlyérzékük, a térérzékelésük, a térhasználatuk és észrevétlen módon megtanulják az irányokat is. Az ölbeli játékok segítik a kisgyermekeket abban is, hogy megtapasztalják: hol húzódnak *a határok közt és a külvilág között*. A játékok egy része felvázolja az egész test képét, más részük pedig csak egy kiemelt testrészrel foglalkozik. „Keze, lába van neki, Szeme, szája van neki, Orra, füle van neki, És hol fut a kis nyusz?” Vagy „Ez elment vadászni, ez meglötte, ez hazavitte, ez megsütötte, ez az iciri-piciri mind megette.” Ezek a játékok olyan bizalmi és érzelmi légkört alakítanak ki, amelyben a kisgyermek különösen is érezheti azt, hogy szeretik, hogy fontos és csak vele foglalkoznak. (Milyen fontos ezt éreztetni a nagyobb gyermekkel, amikor kistestvér érkezik!?) Az így, szemtől szemben együtt eltöltött önfelédet percek *erősítik a felnőtt és a gyermek közötti testi, lelki kapcsolatot* vagyis pár perc alatt feltölthetjük gyermekünk érzelmi tankját.

Milyen gyerekekkel játszhatók az ölbeli játékok? Újszülött kortól egészen nagyóvodás korig, de legjobban talán 1 és 3 életév között élvezik, a tenyeresdiktól kezdve egészen a nagyobb mozgást igénylő zsuppolósokig. Itt azonban meg kell jegyezni, hogy még a kisiskolás gyerekeknek is jól tud esni egy kis höcögtetés az anyja vagy az apa ölében. Kedvcsinálónak, hadd zárjam soraimat egy ölbeli játékkal.

Csacsi húzza kicsi kocsit, / Kicsi kocsi nyekereg, / Hej, te gazda, lusta gazda, / Zsírozd meg a szekeret! / Leesnek a gyerekek! (Az ölünkbe, szembe ültetjük a gyermeket. Lassan lovagolva kezdjük -1.2.sor-, majd gyorsan dőcögünk -3-4. sor. Az utolsó sor végén a lábunk közé ejtjük vagy hanyatt döntjük.)

Sok kacagást kívánok!

Barta Lívia, Réde

Bővebben: www.kerekito.hu

ELKEZDŐDÖTT A NAGYIGMÁNDI TEMPLOM FELÚJÍTÁSA

A szükséges közbeszerzési eljárás lebonyolítása után, január elején megtörtént a nyertes céggel, a komáromi illetőségű WF Építőipari és Szolgáltató Kft-vel, a kivitelezői szerződés aláírása. Mikor ezeket a sorokat írom, már folyamatban van a templom állványzatának kiépítése és a külső vakolat eltávolítása. A terv szerinti külső és belső felújítás, ami magában foglalja a tető héjazatnak a cseréjét, a toronysüveg mázolását, külső vakolást és színezést, a bejárati ajtók cseréjét, kerek székcsészézés kialakítását, villanyhálózat felújítását, belső vakolatjavítást, festést és mázolását, valamint a padok átalakítását és a karzatra vezető lépcsők javí-

tását, a tervek szerint 2011. augusztus 15-re készül el. A beruházás nagy részben az MVH által meghirdetett Új Magyarország programon belül megítélt támogatásból, kisebb részben saját anyagi forrásokból fog megvalósulni. Kérünk minden testvérünket, hogy imádságban hordozzák a nagyigmándi gyülekezet beruházásának megvalósulását, tudva, hogyha „*Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.*” Zsoltárok 127, 1. Támogatásokat is köszönettel és Isten irán-

ti hálaival fogadunk a Pannon-Takarékszövetkezetenél vezetett 63200054-15500496 számú számlán-

Istentiszteletek

Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9,00
Császár vasárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlőd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10.00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szákszend vasárnap	9.00
Tárkány vasárnap	14.00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonysárhány a hónap második vas. **16.00**

Bakonyszombathely a hónap első vas. **16.00**

Hánta a hónap első vas. **11.00**

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Adamovits Noé Bencét
Eltemették: Prezeczky Jánost, ö. Semsei Mihályt

Bokodon:

Végső búcsút vettünk ökumenikus szertartás szerint:
Nagy Albert Istvántól, végső búcsút vettünk Huszár Józseftől

Császár: megkeresztelték Tólos Martinát

Eltemették: Bodó Imre Zoltánt, Beke Józsefet

Dadon:

Végső búcsút vettünk Szabó Sándornétől; Huszár Erzsébettől, Csejte Istvénnétől; Baranya Lászlónétól

Nagyigmánd: eltemették: Matics Jánost

Réde: Házasságkötésükre áldást kértek:

Malcsik Ádám és Pölöskei Rita

Eltemettük: Czéh Jánosnét, Csöre Andort, Herman Ferencnét

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641